

Balans

Välkomna, mina allra käraste vänner. Välsignelser ges till var och en av er. Med stor glädje dyker jag tillfälligt in i er värld igen och visar er ytterligare ett behjälpligt steg, om ni väljer att göra det till det. Det här föredraget handlar om balans. Balans är vad som håller universum intakt. Om det inte fanns någon balans, inget balanserande medvetande, ingen balanserande lag, skulle allting sönderfalla. Alla naturlagar som ni känner till, och dem som ni kanske kallar "övernaturliga" på grund av att de existerar på en annan nivå av verkligheten och som ni inte känner till, utgör balanslagar. De kommer ur balans och leder till balans. Balans utgör inte en kall, mekanisk, tillfällig faktor, utan uttrycket för högsta intelligens och syfte.

Varje aspekt av balanslagen är meningsfull och har sitt eget medvetande. Det är möjligt att återfinna balanslagen i de fysiska lagarna, men endast i viss grad, eftersom ni inte kan uppfatta hur de hänger samman med nivåer av verkligheten som ni inte känner till. De fysiska lagarna skulle inte kunna existera utan den förbindelsen. Inte heller skulle er kroppsliga manifestation kunna existera utan det liv som ni har på andra nivåer av verkligheten. Detta gäller för allting, inte bara för individer, utan även för universella lagar.

Alla planetsystem hålls samman av dessa meningsfulla lagar. Om det inte vore så, skulle de falla isär, planeterna skulle krascha in i varandra och hela systemet skulle upplösas. Samma sak gäller för den mänskliga kroppens mikrokosmos. Den mänskliga kroppen hålls samman av en högsta balanslag som ni människor ännu inte vet någonting om. Om den här lagen inte skulle råda, skulle alla era celler och partiklar falla isär; er fysiska struktur skulle inte kunna hålla samman.

Alla lagar inom fysik, kemi, biologi – inom varje tänkbar vetenskap i er fysiska verklighet – styrs av den stora balanslagen. Vissa av dessa lagar är uppenbara för era vetenskapsmän. Andra är mer intrikata och förblir beslöjade. En högre matematik bortom er nivå av verkligheten innehåller nyckeln till dessa lagar. Endast ett fåtal upplysta människor har anat förhållandet mellan matematik och nyckeln till universum, nyckeln till skapelsen.

Balans existerar på alla nivåer. På den fysiska nivån utgör balans ordning och skapar ordning. Obalans utgör oordning, men den skapar mer oordning endast temporärt och till en viss grad, då en tillfällig oordning utgör ett steg mot en ordning av en mycket högre organisation.

På den emotionella nivån innebär balans harmoni – känslornas harmoni. Den leder till mer harmoni. Obalans innebär förstås disharmoni, negativa känslor. Disharmoni måste så småningom leda till en större harmoni av en högre ordning. På den mentala nivån innebär balans mental hälsa och måste leda till en högre grad av balans och mental hälsa. Obalans på den mentala nivån innebär sinnessjukdom, som återigen endast kan vara temporär och så småningom leder till mental hälsa av en högre organisationsgrad. Den gudomliga lagens storhet är att sönderfall helt enkelt utgör ett steg mot integration. Allting leder obönhörligen till integration, ordning, harmoni, ljus, balans, kärlek, intelligens och hälsa.

Balanslagen är därför alltid integrerande. Balans innebär ”det riktiga måttet”. Beakta vilken som helst manifestation i den materiella världen som ni upplever genom era kroppsliga sinnen. På denna medvetandenivå framstår gudomliga manifestationer som motsatser, men är, som jag så ofta nämner, i verkligheten inte det. Ta till exempel värme och kyla. I det riktiga måttet är båda oundgängliga för ett harmoniskt liv. Var och en har sitt eget syfte, sin egen funktion, sin egen betydelse i tingens större ordning. Båda symboliserar skaparkrafter och strömmar som är oundgängliga för det fysiska växandet och livets uppehälle. Jag talar här inte om bestämda temperaturer, för det finns inte någon norm som är tillämpbar på allt. Vad som är varmt eller kallt kan variera avsevärt i olika kulturer och på olika platser där människor lever organiserade på olika sätt. Det tropiska regnet kan vara så kallt som krävs för att balansera klimatets kvävande värme. Det milda arktiska solskenet kan ge precis tillräcklig värme och balans för att upprätthålla liv.

I obalans omvandlas behaglig värme till outhärdlig värme och renande kyla blir frusen isighet. Båda kan döda. Samma sak gäller för obalans och överdrifter i varje annan fysisk yttring eller, för den delen, emotionell eller mental yttring.

Låt oss stanna kvar ett ögonblick vid den fysiska nivån. Ta ljus och mörker. Balansen mellan dem skapar en vacker harmoni och förser mänskligheten med exakt vad den behöver. Men i den dualistiska missuppfattningen tycks de utgöra motsatser. Även om de utgör en manifestation av det dualistiska medvetandetillståndet, bildar de båda en enhetlig helhet och uppfyller ett syfte. I nattens mörker vilar man, i dagsljusets strålar blir man aktiv. Detta är en symbolisk manifestation av den inre nivån där det behövs en balans mellan aktivitet och vila. När endera hamnar ur balans och blir överbetonad eller underbetonad, leder det till kaos och tillfälligt sönderfall.

Den balanserande faktorn avslöjar Skaparens rikedom, skönhet, visdom och kärlek. Varje levande individ rymmer inom sig den intuitiva förmågan att upptäcka balansen som håller allting samman. Under det att det kreativa ljuset rör sig framåt i utvecklingens strävan efter att fylla tomrummet, förlorar medvetande- och energipartiklar sig själva och tycks separera sig från helheten. I försöket att tränga igenom och fylla tomrummet, uppfyller den tillfälliga, illusoriska separationen sin uppgift genom att förändliga tomrummet och bringa in ljus i det. Den ständigt framåtgående rörelsen fyller gradvis i luckorna i medvetandet och det ursprungliga enhetliga tillståndet återupprättas så småningom.

Hela det gudomliga havet breder ständigt ut sig mer och mer. I den här processen separeras förelöparna. Allteftersom rörelsen fortsätter återförenas de och fyller därigenom tomrummet mer och mer. När jag säger detta måste jag använda sådana termer som ”senare” och ”efter”. Dessa är naturligtvis illusoriska, för hela tidsbegreppet utgör en illusion oavsett. Men för att pressa in dessa idéer i er mänskliga förståelse, där ert medvetande för närvarande är fokuserat, behöver jag tala i termer av tid. Dessa partiklar återförenas till slut med den framåtskridande gudomliga substansen och upptäcker därmed sin ursprungliga samhörighet med helheten. Den tillfälliga, illusoriska avsaknaden av kontakt måste också skapa en tillfällig, illusorisk obalans som leder till kaos och sönderfall. Men eftersom hela rörelsen har en mening och ett syfte av allomfattande natur, är kaoset och sönderfallet endast tillfälligt. Obalansen som ljusets framåtgående rörelse ger upphov till när det tränger igenom tomrummet, skapar illusionen av separation. I separationen i sig måste det också finnas obalans. Men en sådan obalans utgör bara ett steg mot en större balans.

Det är mycket viktigt för er att förstå detta, mina vänner. Men detta kan inte ske enbart på den intellektuella nivån. Ni är alla kapabla att öppna en inre kanal, en intuitiv kanal och komma i kontakt med det jag säger här. Kanske kan ni bäst göra detta när ni känner områdena inom er som är ur balans.

Reningsprocessen på denna väg utgör förstås ett ändamålsenligt sätt att återupprätta balans. Ni upptäcker måttet intuitivt. Leta efter ett intuitivt mått för hur vissa uttryck ska balanseras: på vilket sätt och när du ska vara utåtriktad och i vilken utsträckning, när du ska hålla dig samman och samla dina krafter, när du ska vara aktiv och när du ska vara mottaglig och stilla. Ni alla trevar inom dessa och många andra områden för att finna jämvikten där ni spontant kommer att veta när man ska uttrycka sig på ett visst sätt och när på ett annat, när man ska hävda sig och när man ska vara följsam och ge efter.

Människor har alltid sökt sin tillflykt i fasta regler som kan accepteras utan att behöva tänka och utan att känna in sitt inre ljus djupaste processer. Dessa utgör illusoriska genvägar som syftar till att undvika att man finner sitt gudsjags spontana sätt att fungera, som känner till det riktiga måttet

vid varje given situation. Du behöver medvetet önska dig denna förståelse utan att direkt driva på den, i vetskap om att den utgör en möjlighet som kan förverkligas.

Om du söker efter den riktiga anvisningen enbart med det yttre sinnet, kommer du tendera att luta dig mot regler, mot snabba självklara påståenden som kan vara giltiga så långt de sträcker sig, men behöver inte vara tillämpliga på varje situation. Men även om de är det, så är de uppstyltade om de kommer från den yttre nivån. När du försöker upprätta den efterlängtade balansen med hjälp av ytans personlighet, kommer resultatet att bli en platt, otillfredsställande gest snarare än en meningsfull akt som kommer från det gudomliga centrumet.

En verkligt tillfredsställande och uppfyllande inre balans kommer endast genom den egna reningens mödosamma väg. Den kommer då som en icke förväntad biprodukt. Den tycks hända dig inifrån, precis som kärlek tycks hända dig inifrån. Ja, du måste vara villig att älska, att vara i sanning och i balans. Likväl kan du inte vilja dessa saker på ett direkt sätt. De uppenbarar sig när den inre nyckeln låser upp din visdom som ett resultat av ansträngningen och uppriktigheten i att vara i sanning med dig själv.

Balans kan aldrig påtvingas utifrån. Inte heller kan kärlek, visdom, upplysning eller frid det. Balans är en gudomlig och spontan manifestation. Balans är mental hälsa. I varje partikel av ditt väsen – den fysiska kroppen såväl som energikroppen – behöver du balans för att vara frisk. Varje slags sjukdom är ett resultat av obalans. Den friska kroppen håller sig balanserad.

Medvetandet som upprätthåller och vårdar den friska kroppen kommer att se till att du lever ett balanserat liv, dels genom intelligensen, dels genom intuitionen och definitivt alltid genom en positiv vilja. En sann, djup, meningsfull personlig balans kan inte mätas med matematikens siffror och ekvationer som ni känner till. Det är inte en fråga om fifty-fifty.

Ta till exempel balansen mellan vila och vakenhet. Den riktiga personliga balansen kan variera från individ till individ, men ingen behöver lika många timmar av vila och vakenhet. Från en yttre synvinkel saknas det balans när du sover åtta timmar och är aktiv sexton timmar. Vad gäller inre balans kan detta dock vara precis det riktiga måttet för dig. Och så här är det i många fall. Min poäng är att yttre mått inte nödvändigtvis uttrycker det inre måttet av rätt balans.

Den här principen blir tydligare när vi försöker tillämpa den på inre inställningar. Det skulle vara lika fullständigt absurt att upprätta regler för hur mycket tid alla bör ägna åt att vara hävdande eller i ett tillstånd av att vara, som att hävda att den andliga personen aldrig får vara aggressiv eller att den starka personen aldrig får vara mottaglig och mjuk. Det balanserade måttet ligger bortom era intellektuella beräkningar. Ni behöver känna det; ni behöver söka efter det inombords.

Den inre balansen kommer från en annan matematik, ett mått som kommer från visdom på en nivå som ännu är otillgänglig för er medvetna varseblivning. Men den yttrar sig indirekt. I den inre verklighetens synbarliga ojämnheter ligger den verkliga balansen. Du kommer där att upptäcka ett helt annat sätt att se på vad som är jämnt och vad som är ojämnt. Den inre verklighetens balans är med andra ord inte uppstyldad eller mekanisk. Det finns en mening bakom den. Att finna din väg in i denna livets inre rytm utgör syftet med en väg som leder inåt.

Den som helt saknar kontakt med den inre dimensionen behöver överlåta all rytm, all balans, alla mått till det yttre sinnet. Detta blir ofta meningslöst, uppstyldat och självförgörande. Det bryter den verkliga balansen. Det yttre sinnets mått strider mot de sanna proportionerna. Men allteftersom du finner ditt inre väsen, med dess dynamiska intelligens och visdom som verkligen överträffar det yttre sinnet, upplever du den otroliga skönheten i att hållas samman och bäras av ett balanserande system av en sådan prakt, med ett sådant syfte att det aldrig kan uttryckas i ord. Du lär dig att lita på detta, du lär dig att följa med det. Du lär dig att avsiktligt rådfråga det balanserande systemet som alltid är tillgängligt för den som söker det, för den som öppnar sig för det och som gör sitt yttre väsen förenligt med det genom en inställning av vakenhet.

Under det att du lyssnar på de rytmiska balanserande faktorerna, kommer du att urskilja att ditt eget inre system utgör en integrerad del av en helhet så fint sammanvävd att den trotsar mänsklig förståelse. Den äger en storhet som ännu inte kan omfattas av ert sinne. Men ni kan verkligen förnimma den om ni gör er själva till en del av den. Detta innebär alltid att ge upp frestelsen att stanna kvar i den tillfälliga mindre ordningen i ditt lilla sinne och ha tillit till att du kommer att finna den större ordningen i ditt högre sinne.

Detta nya medvetande kan bära dig när saker går fel på tillvarons yttre nivå, när allting hos dig revolterar mot disharmonin och obalansen som temporärt har skapats av faktorer som ännu är okända för ditt medvetna sinne. Din instinkt är att kämpa emot oordning och obalans. Det är samtidigt just denna störning och obalans som ger dig möjlighet att ge upp den yttre kampen, det yttre insisterandet och gå in i en inre ordning och balans. Skapa utrymme för den, ha tillit till den och vänta på att den ska uppenbara sig.

Vad jag har sagt till er här är mycket viktigt, mina vänner. Det nya Kristusmedvetandet bryter sig nu in i det mänskliga medvetandet på en inre nivå av verkligheten. Det måste därför förstöra den gamla ordningen – det gamla balanssystemet och dess föråldrade mått – på samma sätt som det också förstör gamla, uttjänta inställningar, känslor, värderingar och begrepp. Förstörelsen kan ske i de mycket vardagliga ”små” frågorna i ditt liv. Men bara när du har villigheten och öppenheten att upptäcka den tillfälliga oordningens inre innebörd, kommer du att finna den nya ordningen.

Först när du betraktar det tillfälliga obehaget i den kortvariga obalansen i detta ljus, kommer du att finna en sannare balans som är mycket mer djupgående och meningsfull än vad du har känt och upprättat på en ytlig nivå av varandet. Du kan ha vuxit ur den mer ytliga nivån utan att vara medveten om det. Du är nu redo att expandera längre utåt och djupare, in i det verkliga universumet och anamma en ny balanserande struktur som först kan yttra sig som obalans, helt enkelt för att du hindrar rörelsen och kämpar emot den.

Har ni några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Utgör det du kallar den ”balanserande faktorn”, exempelvis i den aggressiva och mottagande principen, en tredje kraft?

SVAR: Nej, den balanserande faktorn är den sammanhållande kraften som ligger bakom manifestationerna som framstår som motsatser. Den balanserande faktorn utgör sammanhållningen, bron om man så vill. Den aktiva och den mottagande principen utgör endast två av många andra universella lagar i skapelseplanen. Men låt oss nu stanna vid detta exempel – den aktiva och den mottagande principen. Balansen utgör inte en tredje faktor, utan försoningen av dessa två principer, som skapar en enhet där dessa uttryck existerar på ett meningsfullt sätt. Jag har tidigare nämnt att den aktiva principen måste inrymma den mottagande principen inom sig, precis som det mottagliga tillståndet måste inrymma det aktiva tillståndet. Annars finns det obalans.

En person kan inte verkligen vara aktiv om inte denna aktivitet också inrymmer det mottagliga sinnestillståndet, varandets stilla, harmoniska tillstånd. Då blir den aktiva rörelsen vad jag ibland kallar en ”ansträngningsfri ansträngning”. Den är inte en spänd ansträngning. Aktiviteten är spänd, tröttande och ansträngande bara om den inte inrymmer den mottagande principen inom sig.

Det är just på grund av att människor inte kan uppfatta den mottagliga stillheten i den aktiva rörelsen som de vill dra sig undan från rörelse, från blivande, från ansträngning. De tenderar att stagnera på grund av att deras ansträngning är så spänd. Men om de skulle kunna tänka på ansträngning på detta ansträngningsfria sätt, som kommer genom sammanhållningen och försoningen med den mottagande principen, då skulle den växande, aktiva utåtriktade rörelsen – blivandet – inte fruktas.

Om den mottagande principen inte inrymmer den aktiva principen inom sig, skapar den av samma anledning ett stagnerat, försvagat tillstånd. Aktiviteten och rörelsen som inryms inom det mottagliga tillståndet, gör det lika alert, vaket och levande som det aktiva tillståndet är.

Om ni tänker på kvaliteterna som inryms i den aktiva och passiva principen, ser ni följande – jag överförenklar här för illustrationens skull: Den aktiva principen utgör rörelse och handling. Den mottagande principen utgör varandets tillstånd, stillhet. Det aktiva tillståndet ger ut. Det mottagliga tillståndet tar in. Det aktiva tillståndet spänner energier; det mottagande tillståndet gör dem avslappnade. Om man kombinerar dessa i den rätta balansen, då finns det handling och ansträngning som är avslappnad, lätt och lugn. Och det finns en mottaglighet som är levande och dynamisk. I båda tillstånden finns alla kvaliteter närvarande, bara i olika proportioner.

Det är alltså inte en tredje kraft, det är proportionen som håller balansen.

FRÅGA: Jag har en personlig fråga som i hög grad relaterar till föredraget i kväll. Jag inser nu smärtan i obalansen i mitt liv. Jag inser att det finns en hel del fåfänga och stolthet som hänger samman med min yttre vilja som tvingar mig från den ena ytterligheten där jag ger mig hän och den andra ytterligheten där jag är berövad. Detta gäller för många enkla delar av mitt liv – att sova, äta, älska, alla slags saker. Jag skulle vilja ha lite hjälp med att förstå varför det är så. Det verkar nästan som om jag använder det som en identifierande egenskap av ”att vara speciell”, att gå från den ena ytterligheten till den andra och förneka mig en känsla av harmoni.

SVAR: Det finns flera nivåer i det här svaret. På en nivå – det lägre jaget – söks obalansen avsiktligt för att så att säga bevisa att ”det fungerar inte, ingenting fungerar”, exempelvis. Du får en bekräftelse på att ingenting fungerar, allting du gör är fel, livet är inte bra, du kan lika väl kapitulera. Detta är vad det lägre jaget gör det till. Det är mycket viktigt att du blir medveten om detta, att du konfronterar det och inte tillåter det att ta kontrollen. När du gör dig medveten om det, kan du identifiera den här rösten. Du kan då öppna ditt hjärta och sinne för ditt högre jag och be om vägledning för balansen. Den kan, som jag nämnde i föredraget, inte komma enbart genom ett intellektuellt avgörande; intellektet måste riktas mot en meningsfull inre vägledning.

På en annan nivå beror obalansen på okunnighet om balansens verklighet och betydelse. Vi kanske kan kombinera dessa två nivåer: Det lägre jaget kan skapa obalans utifrån okunnigheten om att både vila och arbete har sin plats i livet, exempelvis. Samma princip gäller för allting annat. Utan ett visst mått av abstinens, blir uppfyllelsen ytlig och är därför inte längre uppfyllande. Detta är vad jag menade med att säga att obalansen besestrar sig själv.

Du behöver föreställa dig själv som att kunna ge dig själv så här mycket och sedan sluta. Du behöver ta in möjligheten att det finns en kraft inom dig som vet när och hur mycket du ska ge och du behöver påkalla den här kraften. Du behöver i din medvetenhet, i dina tankeprocesser odla begreppet om balans, om att uttrycka båda sidor av vad som nu framstår som motsatser.

Allteftersom din förståelse av detta begrepp mognar, kommer ditt lägre jag inte längre att komma undan med sitt spel, då du möter det med sanningen.

Kärlek och välsignelser går in i var och en av er och smälter samman med kärleken och välsignelserna som kommer från ert innersta högre jag. Varandets sanning, livets skönhet, ert verkliga jags styrka växer fram mer och mer och gör ert liv till en välsignad härlighet. Frid och kärlek till er alla. Var välsignade!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12